

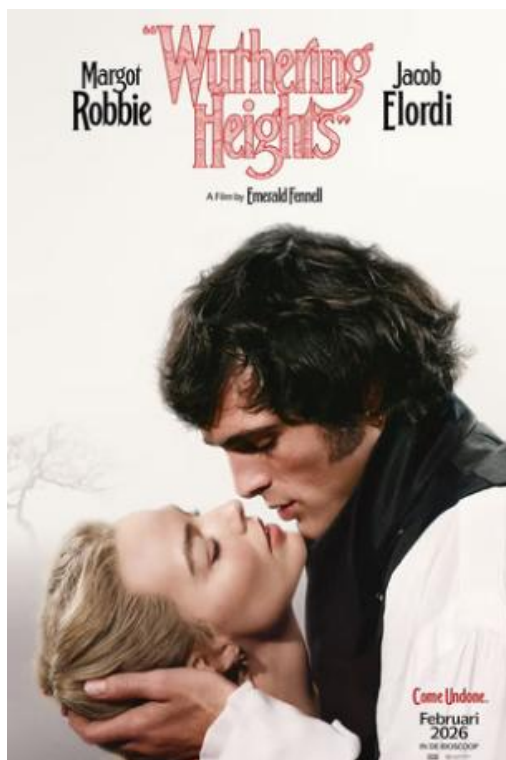
Regie: Emerald Fennell

Cast: Margot Robbie, Jacob Elordi,
Owen Cooper, Hong Chau,
Alison Oliver e.a.

Verenigd Koninkrijk, VS, 2026

ENG gesproken, NL/FR ondertiteld

Duur: 2u16

BINNENKORT

GIOIA MIA
di 23.06.26 – 20u

En daarmee sluiten we dit
filmseizoen af.

Maar ook dit jaar zijn er weer
gratis openluchtfilms op
Strombeach!

THE PENGUIN LESSONS
di 18.08.26 – 20u

ROOFMAN
di 25.08.26 – 20u

MISSING LINK (6+)
wo 26.08.26 – 16u30

WUTHERING HEIGHTS

De vonken spatten ervan af tussen Margot Robbie en Jacob Elordi. Regisseur Emerald Fennell waagt zich aan een gedurfde herinterpretatie van Emily Brontës klassieker.

18de-eeuws Engeland. Heathcliff was ooit een vondeling die door de rijke Earnshaw, eigenaar van het domein Wuthering Heights, in huis werd genomen. Terwijl hij opgroeit, krijgt hij een nauwe band met Catherine, de dochter van Earnshaw. Er groeit een stille, hevige verliefdheid tussen hen. Maar Heathcliff blijft een buitenbeentje. Zelfs Catherine kan zich niet aan hem overgeven. Als hij jaren later als welgestelde heer terugkeert, probeert hij Catherine opnieuw voor zich te winnen. Hun verboden liefde zal uiteindelijk ontsproten en twee families in een verwoestende wervelwind meesleuren.

Het is niet de eerste keer dat het gelijknamige boek van Emily Brönte verfilmd wordt, van William Wyler tot Luis Buñuel. Deze keer komt regisseur Emerald Fennell ('Promising Young Woman', 'Saltburn') met een herinterpretatie van een van de meest iconische liefdesverhalen ooit. Haar 'Wuthering Heights' is even gedurfd, origineel als meeslepend, opgezweept door een soundtrack van Charli XCX.

Reserveer al voor de eerste film
van september:

EPIC: ELVIS PRESLEY IN CONCERT
di 1.09.26 – 20u

www.ccstrombeek.be/film
tickets@ccstrombeek.be

Niet eten
en drinken

Regisseur Emerald Fennell prijst het wrede verhaal van 'Wuthering Heights' aan als 'romantisch'. Hoe dan?

Floortje Smit, de Volkskrant, 11.02.2026

De hoofdpersonen van het boek 'Wuthering Heights' van Emily Brontë zijn gemeen, op het sadistische af. Toch omarmt regisseur Emerald Fennell in haar nieuwe verfilming volledig de verknipte reputatie van 'het meest romantische liefdesverhaal aller tijden'.

Het was liefde op het eerste gezicht. Emerald Fennell was 14 jaar toen ze Wuthering Heights moest lezen voor een schoolopdracht. 'Dus ik ging er uiteraard van uit dat het dodelijk saai zou zijn', zegt ze in een interview via Zoom. 'Maar ik was verbijsterd. De wreedheid, de liefde: ik had er zo'n emotionele en fysieke reactie op.'

Wat zij toen precies las, is nu te zien in de bioscoop. Met 'Wuthering Heights' wil ze de ervaring die zij had als tiener op het scherm brengen. De aanhalingstekens moeten benadrukken dat ze niet de ultieme verfilming van deze klassieker wilde maken, maar dat dit een persoonlijke interpretatie is.

En die is... wild. Fennells 'Wuthering Heights' is een barok sprookje in overdrive. Met een manipulatieve, egocentrische Cathy en een boosaardige, sexy Heathcliff, de weesjongen met wie Cathy opgroeit en met wie ze in een ongrijpbare relatie van aantrekken en afstoten verzeild raakt, tot de dood erop volgt.

Fennell brengt de klassieker uit de literaire canon terug tot deze uitgebeende kern: een gepassioneerde romance boordevol machtsspelletjes, die zich wel en niet laat beteugelen door verstandigere keuzen voor comfort en veiligheid. Rücksichtslos heeft ze personages en verhaallijnen geschrapt en heeft ze juist vet aangezette erotiek toegevoegd.

Wat een heerlijke leeftijd is het toch, 14. Dan ben je nog niet cynisch over romantiek en seksueel broeit er van alles. Bij herlezing moest Fennell toch erkennen dat al die seks die ze zich had ingebeeld, niet letterlijk op papier stond.

'Een groot deel van het maken van deze film draaide om het uitleven van een persoonlijke fantasie – ik heb bij dit boek altijd wanhopig naar een catharsis verlangd', vertelt ze. 'Voor mij is Wuthering Heights een ongeloofelijk verontrustend erotisch boek. Geen liefdesromannetje, niet vrolijk of veilig, maar grensoverschrijdend als het over seks gaat. Ik heb me laten inspireren door Quentin Tarantino, die ons in Once Upon a Time in Hollywood en Inglourious Basterds ook een ontlading gunde die de werkelijkheid ons niet heeft gegeven.'

Kom daar maar mee aan bij de Wuthering Heights-puristen. Die hebben de messen al geslepen na het verschijnen van de eerste wilde trailer in september. Heathcliff – 'een zigeuner' in het boek – was te wit. Cathy was te oud. De overdadige kostuums en decors kloppen voor geen meter met de tijd.

Maar vooral: hoezo durft Fennell dit materiaal nog te presenteren als campy romantiek? Heeft ze dan niéts van het boek begrepen? De personages van Emily Brontë zijn koud en genadeloos. Hun relatie is een obsessie, gekmakend in de letterlijke zin van het woord. Het gaat niet over allesoverstijgende liefde, maar over allesoverstijgende wreedheid. Wie alleen wegzwijmelt bij lyrische romantische verklaringen ('Whatever our souls are made of, his and mine are the same') kiest ervoor te negeren dat de romantische held de vrouw

met wie hij uiteindelijk trouwt mishandelt en haar hond ophangt. De klassieker is één grote rodevlaggenparade.

Toen Wuthering Heights in 1847 uitkwam, werd het ook helemaal niet geïnterpreteerd als liefdesverhaal. Lees het nu en het is nog steeds ongrijpbaar. Wat is dat tussen die twee, waardoor ze afkoersen op destructie? Oprechte liefde of een bedwelmend machtsspel? Kan Cathy niet voor haar hart kiezen, of is ze een verwende snob die meer geïnteresseerd is in geld en aanzien? Moeten we geloven dat Heathcliff kwaad-aardig is van nature, of zo gemaakt door de wreedheid van anderen? Wil Brontë iets zeggen over de positie van de vrouw? Is het een verkapt protest tegen slavernij?

De auteur heeft haar roman zo boordevol aanwijzingen en thema's gestopt dat die zich na bijna 200 jaar nog steeds plooit naar de lezer, die vooral zijn eigen opvattingen weer spiegeld zal zien. Het is een slim, gelaagd, weerbarstig boek.

Dat het de reputatie kreeg van liefdesverhaal komt door Hollywood. De eerste adaptatie werd gemaakt in 1939, toen groots melodrama in de bioscoop prettig escapisme moest bieden in politiek roerige tijden. Wuthering Heights van regisseur William Wyler werd zo schaamteloos romantisch: de liefde tussen Cathy (Merle Oberon) en Heathcliff (Laurence Olivier) werd neergezet als zo intens dat die de dood overstijgt. (...)

Ruim dertig keer werd Wuthering Heights verfilmd, iedere keer weer door makers die het verhaal aanpassen, omstandigheden verzachten en psychologiseren om het enigszins in het romantische malletje te laten passen. Met wisselend succes. Het leuke is dat die verfilmingen daardoor ook steeds iets zeggen over de heersende opvattingen over liefde en romantiek. (...)

Maar dan komt Fennell. Net als de versie uit 1939 wordt haar interpretatie in de promotiecampagne neergezet als 'het meest romantische liefdesverhaal aller tijden'. De poster knipoogt opzichtig naar dat ándere ironieloze melodrama uit die tijd: Gone with the Wind (1939). 'Ik wil dat je zo hard huilt dat je ervan moet kotsen', zei Fennell eerder in een interview.

'Waar ik juist zo veel van houd, is dat Brontë radicaal immoreel is', benadrukt ze. 'Ze is brutaal eerlijk over haar personages. Ik geloof dat onze tolerantie voor slecht gedrag nog altijd vrij beperkt is, zeker als het om vrouwen gaat. Cathy is wild en ik geloof niet dat Brontë daar alleen mee bedoelde dat ze over de heide rent, zoals dat vaak wordt verbeeld. Ze is emotioneel wild, grillig, sadistisch. Ze daagt mensen uit zodat ze hun genegenheid weer moet terugwinnen. Het is een fascinerend personage in wie je nu nog mensen kunt herkennen. En hetzelfde geldt voor Heathcliff. Hij is wraakzuchtig, in zichzelf gekeerd, gemeen, overgevoelig.'

Types kortom, die je tegenwoordig na één date al aan de kant zou zetten, omdat je zo weer verder zou kunnen swipen op datingsites, op zoek naar iets beters. Maar dat ze volstrekt niet aantrekkelijk zijn als romantische partners, is juist het romantische. (...)

Lees het volledige artikel op de website
<https://www.ccstrombeek.be/film/wuthering-heights>